

Bondeføde, som ere komne til Kjøbenhavn og siden have etableret sig der, som først have opfyldt Børnepligten. Men det maa bemærkes for det Første, at en stor Masse, og jeg skulde næsten troe, den største Deel af Kjøbenhavns Borgere, for det Meste Speshøfere, Værtshuusholdere og Slige, som oprindeligt have været værnepligtige, have faaet Nedfattelse i deres Børnepligtstid og derefter etableret sig i Kjøbenhavn. Og dernæst er det udtryffeligt, i de Anordninger, der have tilladt Forstærkningsbataillonister at etablere sig i Kjøbstæderne og der drive borgerlig Næring, nemlig Plac. af 26de April 1814 og 9de Septbr. 1815, sagt, at de baade skulde blive ved at forrette deres Tjeneste i Forstærkningen og derhos forrette den ved Borgervæbningen. Men med alt dette forekommer det mig, at Udvalget ingen Grund har til at inhævere dette Forslag, saafremt den høitagtede Justitsminister, som det synes, hellere vil gaae ind paa det Udringsforslag, som var skillet af den høitagtede Vicepræsident, men nu af ham er taget tilbage, men optaget af en Anden. Men jeg troer, at, dersom Regjeringen hellere vil den Lempning, som Udvalget til Borgervæbningens formeentlige Lary har bragt i Forslag, saa lader det sig meget godt forsvare. Hvad Redactionen af § 5 angaaer, da forekommer det mig, at den Redaction, som er foreslaaet af Udvalget, baade er langt correctere og klarere end den, der er foreslaaet i Regjeringsudkastet. Det, som begrundes Borgervæbningspligten, er ingenlunde det, at være behandlet ved den aarlige Lands- og Sessesion for Kjøbenhavn, hvilket dog nok i alt Fald skulde hedde Lands eller Sessesion, da det ikke er den samme Sessesion, og heller ikke, at de andetstedsfra ere komne hertil; men det, som efter nærværende Paragraph er det Afgjørende, er, om den Paagjældende er underkastet eller endnu kan underkastes den Krigstjeneste, som ei dermed kan bestaae; saalænge man kan udfrires til Landkrigstjenesten, kan man ikke udtages til Borgervæbningen; heller ikke kan man udtages til Borgervæbningen, saalænge man tjener ved den staaende Hær; men alle Andre ere i Regelen pligtige til at tjene i Borgervæbningen. Det, troer jeg, er tydeligt udtalt i det af Udvalget gjorte For-

slag. Der er efter dette Udcast aldeles ikke Noget imod at ansætte Sæindrullerede; thi Sæindrullerede kunne ikke siges at tjene ved Sæetaten, der tales derfor heller ikke om dem, der kunne udfrires til Sæetaten, men om dem, der enten staae i Sæetaten — saalænge de staae i Sæetaten, kunne de ikke udfrires — og om dem, der kunne udfrires til Landkrigstjenesten. I dette Tilfælde er det ikke blot, som det synes, at Regjeringsudkastet har forudsat, til de Sæindrullerede blive 23 Aar gamle, men under visse Omstændigheder er det, først efter at have tilbagelagt det 24de Aar, at denne Forpligtelse bortfalder; thi den 46de § i Frd. 12te Febr. 1849 indeholder jo, at, naar den, som hører til Sæindrulleringen, men ikke har appliceret sig til Sæen, bliver 22 Aar gammel, skal han vel i Regelen udfrires til Landkrigstjenesten; men, dersom han endnu ikke har den Høide eller Legemsstyrke, at han dertil kan udfrires, bliver han endnu staaende i Særollen ved 23 Aars Alderen og, efter Omstændighederne, ogsaa ved 24 Aars Alderen. Altsaa kan man paa ingen Maade sige, at alle Sæindrullerede, som ere 23 Aar gamle, kunne ansættes ved Borgervæbningen; thi de høre for en Deel endnu til den til Landtjenesten udfrikningspligtige Masse. Den eneste Uklarhed, som kunde være i det Forslag, som Udvalget har gjort, er det, som den ærede Ordfører har anmærket, at der gives Individier, som, uagtet de høre til Forstærkningen, dog endnu kunne udfrires til den staaende Hær, nemlig hvis det 22 aarige Mandskab maaskee ikke maatte blive tilstrækkeligt, kunde de, der i det foregaaende Aar vare gaaede over i Forstærkningsgen, blive udfrievne. Det er en Banffelighed, som opstaaer, enten man vælger den ene eller den anden Redaction; thi den selsamme Banffelighed møder ved det af Regjeringen gjorte Forslag. Hvad Udvalgets Forslag angaaer, saa har iøvrigt en Minoritet antaget, at de, der havde gjort 8 Aars stadig Tjeneste ved den staaende Hær, skulde ikke udtages til Borgervæbningen i Kjøbenhavn, fordi de nemlig, ved at gjøre fast Tjeneste i en saa lang Tid, have gjort Fyldest tillige for Forstærkningstjenesten, og altsaa efter Principet skulde være frie. Udvalget har imidlertid ikke troet